

ເຈີຍນໄທ້ດີ ເຈີຍນໄທ້ຫຼຸກ

รั่นฤทธิ์ สัจจพันธุ์

จากการได้อ่านบทความวิชาการ งานวิจัย
รายงานของนักศึกษา ตลอดจนเรียงความของนักเรียน
ที่ส่งประกวด ได้พบว่าข้อมูลพร่องส่วนหนึ่งของงาน
เป็นแหล่งนั้นมาจากการใช้ภาษา
อันเป็นเรื่องน่าตำหนิ นำรำคาญ และน่าเสียดายไป
พร้อมกัน

ข้อบกพร่องสำคัญในการเขียนมี ๒ ประการ
คือ ข้อบกพร่องของระบบการเขียน และข้อบกพร่อง
ของการใช้ภาษา

ข้อมูลพื้นฐานของระบบการเงินที่พบมาก คือ

การสะกดคำ การเว้นวรรค และการย่อหน้า

การสะกดคำเป็นปัญหาที่พบในข้อเขียนทุก
ระดับ แน่นอนว่าในทุกภาษา มีคำที่สะกดง่าย และคำที่
สะกดยาก วิธีแก้ปัญหาการเขียนคำที่ไม่คุ้นเคย หรือไม่
แน่ใจว่าสะกดอย่างไร คือการเปิดพจนานุกรม แต่
ผู้เขียนส่วนหนึ่งมักง่าย สะกดแค่พอให้อ่านออกไป
ก่อน อาจจะคิดว่าสะกดอย่างไรคนอ่านก็เข้าใจ
ความหมาย หรือหากลังเรื่อง ไปลงวารสาร/นิตยสาร ก็
คิดว่าคำใดสะกดการันต์ไม่ถูกต้องบรรณาธิการก็ต้อง
ตรวจสอบแก้ไขเอง ความคิดผิด ๆ เช่นนี้ทำให้ละเอียดเรื่อง
ความถูกต้องของภาษา เรื่องการสะกดคำ คุณเมื่อเป็น
เรื่องเล็ก ๆ แต่ที่จริงเป็นเรื่องใหญ่ เพราะหากเป็นการ
ประมวลเพิ่งข้น การสะกดการันต์ผิดมากเกินไปก็เป็น
ปัจจัยให้ถูกตัดคะแนนได้ การสะกดคำให้ถูกต้องเป็น¹
การแสดงความรู้ภาษา ความรอบรู้ ความพิถีพิถัน และ
ความใส่ใจในเรื่องความถูกต้องของผู้เขียน

การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ในการ ติดต่อสื่อสารเพื่อความสะดวก รวดเร็ว ส่งผลให้การ

การสะกดคำทับศัพท์จากภาษาต่างประเทศ
เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ผู้เขียนนั้นสืบต้องให้ความสนใจ
ปัจจุบันมีการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศตามที่ใช้กันมา
แต่เดิม และทับศัพท์ตามที่ผู้เขียน/ผู้แปลใช้ระบบคิด
ของตนเอง ดังนั้น คำเดียวกันอาจสะกดการันต์ไม่
ตรงกัน ในเรื่องการสะกดคำทับศัพท์และคำ
บัญญัติศัพท์ ขอแนะนำให้อ้างอิงหนังสือหลักเกณฑ์
การทับศัพท์ภาษาต่างประเทศของราชบัณฑิตยสถาน
ซึ่งพิมพ์เผยแพร่อยู่เสมอ ทั้งเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์เดิม
 เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน และทั้งออก
 หลักเกณฑ์สำหรับภาษาที่ยังไม่มีหลักเกณฑ์มาตรฐาน

มาก่อน เช่น ภาษาจีน และภาษาในกลุ่มประเทศอาเซียน

การเว้นวรรคเป็นข้อบกพร่องที่พบมาก เช่นกัน ระบบภาษาไทยต่างจากภาษาต่างประเทศบางภาษาตรงที่เขียนติดกันเป็นประโยค จึงต้องวรรคใหญ่ เมื่อจบประโยค และในระหว่างประโยคหากมีอนุประโยคหรือความที่ต้องการแยกให้ชัดเจนก็ใช้วรรคน้อย นอกจากนี้ยังเว้นวรรคเมื่อต้องการเน้นสำคัญ และเว้นวรรคระหว่างคำที่ยกเป็นตัวอย่าง การไม่วางวรรคในข้อเขียน ส่วนหนึ่งมาจากความไม่รู้ระบบภาษาไทย แต่อีกส่วนหนึ่งมาจากการไม่อ่านตรวจทาน ก่อนส่งงาน การใช้คอมพิวเตอร์จัดหน้าไม่ส่วนทำให้การเว้นวรรคไม่ถูกต้อง บางแห่งเว้นวรรคกว้างเกินไป บางแห่งไม่เว้นวรรคระหว่างประโยค ดังนั้น การตรวจทานในขั้นตอนสุดท้ายก่อนส่งต้นฉบับจึงเป็นเรื่องจำเป็น

การย่อหน้าเป็นเรื่องสำคัญในการเขียน เพราะในข้อเขียนหนึ่งฉบับจะมีความคิดหลักที่เป็นแก่นเรื่องซึ่งแสดงองค์รวมของข้อความทั้งหมด และมีความคิดย่อยซึ่งผู้เขียนควรจะแยกเป็นประเด็น ๆ ให้ชัดเจน การใช้ตัวเลขกำกับประเด็นย่อยอาจทำให้บทความเชิงวิชาการหรือเรียงความไม่ชวนอ่าน ดังนั้นการขึ้นย่อหน้าใหม่เมื่อแสดงประเด็นใหม่ หรือแยกประเด็นจากเดิมจึงเป็นวิธีการเขียนที่ดี อย่างไรก็ตามแม้จะมีหมายเลขกำกับเพื่อแยกหัวข้อ แต่ในแต่ละหัวข้อก็มีใจความหลายอย่าง จึงจำเป็นต้องย่อหน้าโดยให้แต่ละย่อหน้าแสดงความคิดสำคัญเพียงอย่างเดียว ดังนั้น ผู้เขียนควรใช้ย่อหน้าทุกครั้งเมื่อแสดงประเด็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้กระชับชัด อ่านง่าย เข้าใจง่าย รวมทั้งทำให้ผู้อ่านได้พักสายตา พักความคิด

ข้อบกพร่องของการใช้ภาษาที่พบมาก ได้แก่ ข้อบกพร่องเรื่องประโยค และข้อบกพร่องเรื่องคำ

ข้อบกพร่องเรื่องประโยคที่พบมากเป็นการเขียนประโยคไม่ครบความ ส่วนที่ขาดหายไปนักจะเป็นคำกริยา เนื่องจากผู้เขียนใช้ประโยคขยายที่มี

คำชี้อ่อนเนื่องกันไป เช่น ซึ่ง....ที่....โดย.... เพราะ....

ฯลฯ ซ้อนกันหลายประโยคหลายบรรทัด ทำให้พลังแผลของการกำรกริยาของประโยคหลัก ผู้อ่านจึงไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อ เพราะเนื่องความไม่ครบเนื่องจากประโยคไม่มีคำกริยาซึ่งเป็นส่วนแสดง ดังนั้น ผู้เขียนควรระวังไม่เขียนประโยคที่ยาวเกินไป เมื่อครบใจความแล้วควรขึ้นประโยคใหม่เพื่อให้ข้อความกระชับรัดกุม

ข้อบกพร่องเรื่องการใช้คำศัพดจากเหตุผล ประการ เช่น การใช้คำพิดความหมาย การใช้คำพิดหน้าที่ การใช้คำฟุ่มเฟือย การใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน

คำที่ใช้พิดความหมายมักเป็นคำที่คุ้นเคยฉะนี้ความหมายใกล้เคียงกัน แต่ที่จริงมีความหมายแตกต่างกัน เช่น คำว่า

ตรวจ กับ ตรวจสอบ

ตรวจ หมายความว่า มองดูอย่างใกล้ชิด พิจารณาดูอย่างละเอียด ตรวจสอบ หมายความว่า ตรวจเพื่อค้นหาข้อเท็จจริง ดังนั้น ประโยคว่า “ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรายงานการวิจัยก่อนพิจารณาอนุมัติทุนวิจัย งวดต่อไป” จึงไม่ถูกต้อง ที่ถูกควรใช้ว่า “ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรายงานการวิจัยก่อนพิจารณาอนุมัติทุนวิจัยงวดต่อไป”

ประสิทธิภาพ กับ ประสิทธิผล

ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการทำงานให้เกิดผลสำเร็จ .

ประสิทธิผล หมายถึง ผลลัพธ์จากการทำงานสำเร็จ

ดังนั้น ประโยคที่ว่า “เราหวังว่าการทำงานครั้งนี้จะมีประสิทธิภาพตามความมุ่งหมาย” จึงไม่ถูกต้อง ควรใช้ว่า “เราหวังว่าการทำงานครั้งนี้จะมีประสิทธิผลตามความมุ่งหมาย”

คำบางคำแม้จะมีความหมายเหมือนกัน แต่ใช้ในบริบทต่างกัน เช่น “สายนำ้ที่หลังลงมาอย่างไม่ขาดสาย” เต็ม “ผู้คนหลังไทยเข้ามานั่นบริเวณล้านพระรูปทรงม้าอย่างมีดีพามั่วคิน”

เรื่องการใช้คำพิดหน้าที่ ในปัจจุบัน มีผู้ใช้คำพิดหน้าที่มากขึ้น และเมื่อใช้กันนานจนชินชุนตามถ้อยคำเป็นคำถูกต้องหรือทำให้หลายคนเข้าใจว่า เป็นการใช้คำถูกต้องแล้ว เช่น

ประโยชน์ว่า “น่าวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นนักกวีที่เขียนกวีอย่างไพเราะคมคาย” เป็นประโยชน์ที่ใช้คำพิดหน้าที่และพิดความหมาย เพราคำว่า กวี เป็นคำนาม หมายถึง ผู้แต่งคำประพันธ์ ส่วนบทประพันธ์ ที่แต่ง เรียกว่า กวีนิพนธ์ แต่ปัจจุบัน มีคนใช้คำว่า กวี หมายถึง ผลงานประพันธ์ แล้วสร้างคำใหม่ว่า นักกวี ชื่นมา แม้ว่าจะเป็นการสร้างคำอิงตามขนบภาษาให้หมายถึง ผู้กระทำการสืบสาน เช่น นักประพันธ์ นักเขียน นักร้อง แต่คำว่า นักกวี ไม่มีในภาษาไทย เพราคำว่า กวี มีความหมายถึงบุคคลอยู่แล้ว ดังนั้น ประโยชน์ที่ใช้คำถูกต้อง คือ “น่าวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ เป็นกวีที่เขียน กวีนิพนธ์อย่างไพเราะคมคาย”

คำว่า ดัง เป็นคำวิเศษณ์ แต่ปัจจุบันมีคนใช้ เป็นคำกริยา เช่น “นักร้องคนนี้ดังขึ้นมาเพราะหน้าตาหล่อเหลา ทั้งๆ ที่ร้องเพลงไม่เก่ง” ประโยชน์ที่ถูกต้อง ควรจะเป็น “นักร้องคนนี้มีชื่อเสียงโด่งดังขึ้นมาเพราะหน้าตาหล่อเหลา ทั้งๆ ที่ร้องเพลงไม่เก่ง” หรือ “คนนี้ เป็นนักร้องดังขึ้นมา เพราะหน้าตาหล่อเหลา ทั้งๆ ที่ร้องเพลงไม่เก่ง”

คำว่า พร่องน้ำ เป็นคำเกิดใหม่ตอนมหาอุทกภัยปี ๒๕๕๕ คำว่า พร่อง เป็นคำวิเศษณ์ หมายถึง ขาดไปหรือน้อยไป ไม่เต็มตามอัตราเดิม เช่น “ทำงานไม่พร่องเด่นะ” หมายถึง ทำแล้วงานไม่ลดน้อยลงไป แสดงว่าทำงานไม่เต็มที่ เมื่อใช้เป็นคำกริยา หมายถึง ยุ่นหรือลดลงไปจากเดิม เช่น ในประโยชน์ว่า น้ำพร่องขาด คำว่า พร่อง เป็นคำกริยา

ของน้ำ เป็นกรรมกริยา ในที่นี่คือน้ำในบ่อคลองไป แต่ในyanน้ำท่วมปี ๒๕๕๕ มีผู้นำคำว่า พร่อง มาใช้ เป็นกรรมกริยา โดยละเอียดที่เป็นบุคคลหรือ วิธีการที่จะทำให้น้ำลดลง และใช้คำว่า น้ำ เป็นกรรมของคำว่า พร่อง ดังนั้น พร่องน้ำ จึงหมายถึง ทำให้น้ำลดลง หรือ น้ำถูกทำให้ลดลง โดยวิธีการต่างๆ เช่น ใช้เครื่องสูบน้ำ

ภาษาในวงการกีฬาที่ใช้กันบ่อยๆ เช่น อีกคำ ว่า แพ้ให้กับ คำว่าแพ้ เป็นคำกริยาที่ตามด้วยกรรมได้เลย เช่น “ลันแพ้ยา จึงเกิดอาการวิงเวียน”, “ศรีรัตน์แพ้ สมศรีในการแข่งขันร้องเพลงชิงรางวัล” แต่ปัจจุบัน สื่อมวลชนเติมบุพบฑิให้แก่คำนี้โดยไม่จำเป็น เป็นแพ้ให้กับ เช่น “ในการพบกันนัดแรก เชลซีแพ้ให้กับ หงส์แดง ลิเวอร์พูล” ยังยืน ซึ่งเป็นการใช้ภาษาไม่ถูกต้อง

ความฟุ่มเฟือยไม่ใช่สิ่งดี การใช้ภาษาฟุ่มเฟือยก็เช่นกัน เพราะการใช้คำเกินพอดีจะทำให้ ข้อความเย็นชา ความหมายไม่กระชับ บางครั้งพิดความหมาย หรือผิดหลักการใช้ภาษาอีกด้วย

คำว่า ตายลง เป็นตัวอย่างหนึ่งของการใช้คำฟุ่มเฟือย เพราะใช้คำว่า ตาย คำเดียว ความหมายก็ชัดเจนแล้ว การใช้คำว่า ตายลง อาจทำให้มีข้อสงสัยว่า ตายขึ้น มีไหม เพราปกติคำเหล่านี้จะมีความคุ้ตรองข้าม

คำว่า สุ่นเสียง ก็เป็นการใช้คำซ้อนโดยไม่จำเป็น คำว่า สุ่น มีความหมายว่า อาการที่ทำไปโดยไม่แน่ใจผล เช่น เดาสุ่น หรือไม่คาดคะเน เช่น สุ่นตัวอย่าง ส่วนคำว่า เสียง หมายความว่า ลองทำสิ่งที่ไม่แน่ใจว่าจะเกิดผลอย่างไร คำว่า สุ่นเสียง ใช้ในความหมายตรงกับคำว่า เสียง ดังนี้ใช้คำว่า เสียง คำเดียวที่ได้ความหมายเท่ากัน แต่ปัจจุบันคำว่า สุ่นเสียง เป็นศัพท์ที่วงการตำรวจ ทหาร และนักข่าวนิยมใช้

คำว่า นำพา เป็นตัวอย่างหนึ่งของการใช้คำฟุ่มเฟือยแล้วทำให้ผิดความหมาย เพราะใช้คำว่า นำ หรือ พา คำใดคำหนึ่ง ก็สื่อความหมายได้แล้วว่าให้อ้าสิ่งของนั้น ๆ ไป เช่น “กรุณานำสิ่งของที่จำเป็นของท่านติดตัวไปด้วย” ไม่ควรใช้ว่า “กรุณานำพาสิ่งของที่จำเป็นของท่านติดตัวไปด้วย” เมื่อใช้เป็นคำชี้อ่อน ความหมายของคำจะผิดไป เพราะคำว่านำพา หมายความว่า เอาใจใส่ เอาธุระ สนใจ แต่มักใช้ในความหมายเชิงปฏิเสธว่า ไม่นำพา ตัวอย่างประโยคที่แสดงความแตกต่างของคำ ๒ คำ นี้ เช่น “ที่พากันยกบนวนมาปิดถนนแบบนี้ พากษาไม่นำพาหรือ กว่าใครจะเดือดร้อนบ้าง”

คำว่า ทำการ/มีการ จัดเป็นคำฟุ่มเฟือยอดนิยม พระราชา握วงศ์เรอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ทรงนิพนธ์บทกลอนแสดงความสงสารคำว่า “ทำการ” ไว้ เนื่องจากมักมีผู้นำมาใช้โดยไม่จำเป็น แต่คนสมัยนี้ยังนิยมใช้ เราก็จะพบข้อความที่ตัดคำว่า ทำการ/มีการ ออกไปได้โดยไม่เสียความแต่อ่ายĄ ใจ เช่น

“รัฐบาลประกาศว่าจะทำการปฏิรูปบ้านเมือง ก่อน จึงจะจัดให้มีการเลือกตั้ง”

“ผู้สมัครเข้ารับทุนอุดหนุนการวิจัยจะต้องทำการกรอกใบสมัครให้ครบถ้วน”

การใช้คำบุพบທหรือสันฐานขึ้นต้นประโยคนับเป็นการใช้คำฟุ่มเฟือยที่ควรแก้ไข คำที่ใช้มาก คือ สำหรับ ซึ่ง และโดย ทั้ง ๓ คำสามารถตัดออกได้โดยไม่ทำให้ความหมายเสียไป เช่น

“สำหรับนักสังคมวิทยาเห็นว่าปัจจัยทางชีวภาพไม่ได้เป็นตัวกำหนดสถานะเพศ (gender) แต่ความหมายของสถานะเพศกำหนด ได้จากเงื่อนไขเชิงสังคมและวัฒนธรรม”

“เชิงประเทศไทยและประเทศจีน มีความสัมพันธ์กันมายาวนานทั้งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ”

“โดยหลังจากหมดภาระจากตำแหน่งหน้าที่ผู้บริหารแล้ว เขายังใช้ชีวิตสนับสนุน เป็นชาวไร่”

การใช้ภาษาพูดหรือภาษาปากในภาษาเขียนที่เป็นทางการหรือกึ่งทางการ ถือเป็นข้อบกพร่องเช่นกัน เพราะเป็นการใช้ภาษาพิດกาลเทศะ จึงควรหลีกเลี่ยง การใช้ภาษาสนทนากลอนไลน์ (chat) ภาษาสะแลง คำคณของ ภาษาปาก ภาษาคำใหม่ๆ รุ่นภาษาต่างประเทศที่สามารถใช้คำไทยแทนได้รวมทั้งภาษาสัญลักษณ์ เช่น อิโมติคอน (emoticon)

นอกจากนี้ คำภาษาไทยมีฐานานุสกัด จึงควรเลือกใช้คำให้เหมาะสมแก่นุคคล ภาระ เทศะ และบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ผู้ใช้ภาษาต้องเรียนรู้ คำราชศัพท์ คำสุภาษี คำเฉพาะกลุ่ม เพื่อใช้ได้ถูกต้อง

ข้อเขียนที่ดีควรสูญญ์หั้งเนื้อหาและการนำเสนอ ด้านเนื้อหา ผู้เขียนแสดงข้อมูลถูกต้อง มีความคิดแปลกใหม่สร้างสรรค์ มีทัศนะวิจารณ์ที่น่าเชื่อถือ ด้านการนำเสนอ ผู้เขียนสามารถลำดับเรื่องราวอย่างต่อเนื่อง มีสัมพันธภาพ มีความเป็นเอกภาพ และใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง สะอาดสวยงาม อ่าน และหมายความ ไม่สับสน ไม่วากวน ไม่กำกวน การใช้ภาษาไทยจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ กล่าวคือ มีระบบภาษา และขนบภาษาที่เป็นองค์ความรู้ และมีศิลปะของการใช้ภาษาที่แสดงลีลา ท่วงท่านอง และน้ำเสียงควบคู่ไปกับการนำเสนอสารความหมายของเนื้อหา และความเจ็บปวดของความคิด การใส่ใจในเรื่องภาษาไทยเพื่อ “เขียนให้ดี เขียนให้ถูก” จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นสำหรับนักวิชาการ ไม่น้อยไปกว่าข้อมูลและความคิดสร้างสรรค์